

ת"ד 7260/08/13 - מדינת ישראל נגד אמיר מגדלאוי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 7260-08-13 מדינת ישראל נ' מגדלאוי
תיק חיצוני: 14095/2012-11

בפני	כב' השופטת טל תדמור-זמיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אמיר מגדלאוי

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 30.12.13 בהעדר הנאשם, בגין עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ברכב כשתוקף רשיון הרכב פקע.

ב"כ הנאשם טוען כי "בשל תקלה משרדית, נרשם מועד הדיון בטעות ליום 30.1.14" במקום ליום 30.12.13 ולכן הנאשם וב"כ לא התייצבו לדיון. לכן הוא מבקש לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו.

המאשימה טענה בתגובתה כי לא זו בלבד שהנאשם זומן כדיון, אלא שהוא אף לא העלה כל טענת הגנה שתעמוד לו במידה ובית המשפט יורה על ביטול פסק הדין. לכן ביקשה המאשימה לדחות הבקשה, בהפנותה לפסיקה רלוונטית.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת. לחילופין, עליו להוכיח כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו.

ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י (2003) נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות
עמוד 1

רלוונטיות ובע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

המציאות מלמדת כי רבים המקרים בהם נאשמים המוזמנים כדין אינם מתייצבים לדיונים בעניינם והסיבות - שונות ומגוונות, אלא שנקבע לא אחת כי בית המשפט אינו יכול לעבור על כך לסדר היום.

השיקולים השונים לביטול פסק דין נפרשו בשורה ארוכה של פסקי דין של בית המשפט העליון, שדנו במקרים בהם בית המשפט לא נעתר לבקשות לביטול פסק דין, בהעדר עילה לביטול.

כך לדוגמא טענות של שכחה, אובדן דו"ח, טעות של עו"ד ברישום ביומן, אי התייצבות מחמת טעות, אי התייצבות בשל מחלה עליה לא דווח לביהמ"ש טרם הדיון, אי התייצבות מחמת תיבות דואר פרוצות, אי התייצבות בשל אי הידיעה של העו"ד, לא היוו עילות לביטול פסה"ד, גם אם הושת על המבקש עונש לא קל. (ראה למשל רע"פ 9142/01 הנ"ל של כב' השופט ת. אור, רע"פ 5377/03, רע"פ 8583/04, רע"פ 3690/03, רע"פ 1271/06, רע"פ 5569/07, רע"פ 4474/05, רע"פ 5958/07, רע"פ 2394/07, רע"פ 6383/07, רע"פ 1371/07, רע"פ 2282/07, רע"פ 6463/07, רע"פ 8445/07, רע"פ 9593/07, רע"פ 10319/07, רע"פ 10516/07, ע"פ 6859/07, רע"פ 683/07, רע"פ 1381/07, ב"ש 7099/06, רע"פ 1773/04).

בע"פ (מחוזי ת"א) 70050/99 **חרובי פארס נ' מדינת ישראל** נקבע כי בקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות **"נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי."**

בענייננו אישור מסירה לידי בן משפחה של הנאשם ובכך יש משום זימון כדין. קרי, לנאשם ניתנה ההזדמנות הנאותה לקבל את יומו בבית המשפט ובהתחשב בפסיקה שהובאה לעיל, "טעות משרדית" אינה עילה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

זאת ועוד, ב"כ הנאשם לא תמך טענותיו בתצהיר או אסמכתא אחרת ואף לא פירט מדוע נגרם לנאשם עיוות דין בעצם הרשתו.

כי כך, משלא מצאתי בבקשה כל נימוק המצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדר הנאשם, הריני דוחה הבקשה וקובעת כי פסק הדין מיום 30.12.13 יוותר על כנו.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ד, 08 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

